

ATOZKIGU

Eztatoz orain soñu zoliak,
 auzo-auzoko mendi-egitik,
 artzai mutillak goiz t'arratsalde
 zegizkigunak Arichuletik.

Zenbat poztutzen ginduzten ayeak,
 gegozenian soro-alayan:
 achur t'achurka gogor batzuek,
 bestiak berriz makurka layan.

Ta baserriko lan d'arazua
 bazertokigun arin, leguna,
 genduenian auzo-entzuna
 ardizayaren abestichua.

Bañan artzaya joan dan eskeroz
 mendi ontatik beste aldera,
 apur bat ere lengo ez gera,
 itun da muzin ordutik geroz.

Atoz, artzaya, lengo tokira,
 maite zaituzten anai-erdira,
 bildu gaitezen illunarrian
 zure baitako abelechian.

T'inchaur ta sagar, ezti ta gazta,
 talua t'esne naikua jan-da,
 bana ditzagun gaur, bigart'etzi...
 ainbat abesti, ainbat irrentzi!...

DONOSTI